

VAPAAPULSATIIVISTA MUUSAPLASMAA

eli

Muusuuden pienoishakuteos

V. S. Panula

LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU
Muotoilu- ja taideinstituutti
Kuvataiteen koulutusohjelma
Kuvataiteilija AMK
2015

Lahden ammattikorkeakoulu
Kuvataiteen koulutusohjelma

V. S. Panula

Muusuus, muusoittuminen, runous

Kuvataiteen opinnäytetyö

42 sivua

TIIVISTELMÄ

Muusuus esiintyy muusoissa¹, muusureissa ja muusoittuneissa mutta myös itsenäisesti. Tämä tutkielma on muusuuden koostumuksen hienovaraista jäsentämistä. Ilmenemismuodoista; käsitemuusat, symbolimuusat, kuolleet muusat, Porttimuusat.

Muusuus substanssina, työkaluna. Hyvinvointi ja muusuuspohjaiset sairaudet.

Otannassa ovat aiheet ja materiaali joissa muusuus on selkeästi havaittavissa.

Näistä olioista perkaan ulos muodon joka tekee sen muusalliseksi.

Sanailen sen, irroitan, jotta rajat tulisivat näkyviin.

Avainsanat: Muusuus, runous, liike, mytologiat, J. H. Füssli, Eros, M. Lermontov, M. Vrubel, demonit, daimon, kirjavuus, F. Kupka, muusoittuminen: prosessi ja läikyntä, R. Ahti, aistitunne, dada

¹ **muusa**, s. [lat. *mūsa*, kr. *μυουσα*] huvitus, ajan tuhlaus, huijaus (deception). Muusaamisen teko; profound mietiskely tai abstrahointi. **muusata** ajatella, muistaa, jne. (*Oxford English Dictionary Second Edition (muse, v., sb.)*)

Lahti University of Applied Sciences
Faculty of Fine Arts

V. S. Panula

Museness, musing, poetry

Fine Arts thesis

42 pages

SYNOPSIS

Museness is a phenomenon taking place in muses, musers², observers and independently. A delicate approach must be taken place when analyzing the museness.

Museness functions as a substance and a tool.

Modes of manifestation: Conceptual muses, symbol-muses, dead muses, the Gate muses.

Things about well-being and museness-based illnesses.

The themes chosen are carefully mused so that museness can be seen less without fail than when using other material.

From this stem I gut out a shape that makes it mused.

² **muser** ('mju:zə(r)). [f. MUSE v. + -ER; the earlier form is *museor*.] One who muses; one engaged in thought or meditation. (*Oxford English Dictionary Second Edition*)

SISÄLLYS

I	Johdanto	5
II	Ensimmäinen liikuttaja	6
III	Kiinnitys	
	1. Liikutuksen tulkki	10
	2. Kirjavyuus muusuuden ilmentäjänä	13
IV	Toinen liikuttaja	20
V	Porttimuusa	
	1. Ihminen, Deus Ex Machina	26
	2. Muusuus, arki ja terveys	28
	Tarkennuksia	33
VI	Epilogi – Prosessista, läikyntää: Vapaapulsatiivista muusaplasmaa	34
	Lähteet	40

I JOHDANTO

Muusan kykenee näkemään vasta kun on sokea itselleen, kadonnut, sillä vain silloin teko saa täyden vapauden eikä ole kiinni rajoittavista.

Muusuus on läpisuihku, virran sulkee jos vastaanottajassa on jotain joka tekee hänet muusaa raskaammaksi, tiheämmäksi

ja muusuus kulkee läpi, tulee muidenkin päälle

muusallinen saattaa olla eetterin vesiletku

kanava

Taiteilija ei edusta mitään, ei edes itseään. Taiteilija on ovi.

- Risto Ahti

Ja muusuus tulee vastaan muilta kuolevaisilta, jotka sanovat: *Onpa upee!*, sillä muusuus ei elä liikkumattomana, sen tarvitsee levittäytyä pysyäkseen elossa, täytyy muuttua itsekin muusaksi,

huomata että muutkin näkevät muusuuden olevan ilo.

II

Ensimmäinen liikuttaja

Amor und Psyche
Johann Heinrich Füssli
1810
(Kunsthaus Zürich)

Minne on kadonnut tunne taiteesta? Minne on kadonnut tunne! Ilo! Merkityksellisyys! Riittää jo nokkeluus ja akateemikko-vitsit, kuivakka äly, konseptualismi ja Cosima von Bonin!

Muusuus liittyy kauneuteen. Muusallinen kykenee siivilöimään idean nähtäväksi niin että katsoja uskoo sen. Tämä kiinnostaa taiteilijoita.

Uskottu teos ei ole kaukana kauniista, mutta jopa kaunis voi herättää katsojassa myös nk. jätetunteita³. Katsojan vas-tuulle siis jää teoksen herättämät kauniit tai rumat seuraukset. Työn lopullinen toteutuminen ei ole tekijän käsissä.

Euroopassa oli kulttuuri jonka uskonnon keskeisenä hahmona oli nelipäinen hermafrodiitti. Se joskus karjui kuin härkä tai leijona, joskus sihisi kuin käärme tai päkätti kuin pässi.

Tästä ensimmäisenä olemassa olevasta oliosta syntyi kaikki muu, maat meret maailmat, jumalat ja ihmiset, ja sillä oli rajaton valta niiden kaikkien ylitse. Sillä oli viheliäinen tapa lennellä kultasiivillään ammuskelemassa piikikkäitä nuolia summan mutikkaan tai sytytellä sydämiä tuleen kammostuttavilla soihduilla.⁴ Kyseessä on kreikkalainen Eros (room. perinteessä Amor tai Cupid), hahmo joka mytologiassa usein mielletään jumalaksi jonka vastuualueet (tai vastuuttomuusalueet) ovat rakkaus ja eroottiset halut.

'Eros on kaiken rakkauden ja kauneuden idea'

'Mutta voiko hän itse olla kaunis, jos hän vaalii ja etsii kauneutta?'

'Kukaan ei etsi sellaista mitä hänellä jo olisi'

'Koska Eros vaalii kauneutta, hän ei itse voi olla kaunis
tai rakastettu
tai rakastunut?'⁵

"-- Samoin perustein voidaan toisaalta sanoa, että jos joku suostuu rakastajaan siksi, että pitää tätä hyvänä ja uskoo tähän kiintymällä tulevaisuutta itse paremmaksi, mutta sitten huomaa, ettei tämä hänen rakastajansa olekaan hyvä vaan huono ja pettyy, hänen pettymyksensä on kaikseta huolimatta kaunis."⁶

Muusaa puhuttelevalla ei siis ole muuta vaihtoehtoa kuin kävellä toreilla sydän paljaana ja toivoa parasta - jollei halua pelätä kauneutta.

³ Ahti ja Toivonen kutsuvat jätetunteiksi mm. kateutta, sääliä, inhoa, ahdistusta ja masennusta, koska niiden energia on pidätettyä ja johtavat siten pieneen ilmaisuun. (Ahti, Toivonen: *Runouden kuntokoulu*.)

⁴ *Graves: The Greek Myths* 1955 -laitoksessa viite *Cicero: On the Nature of the Gods*.

⁵ Vapaa tiivistelmä *Pidoista*.

⁶ *Pidot* 185a.

Vaikka Eros kuvaillaan vastuuttomaksi eikä hän loogisen päättelyn mukaan voi olla kaunis tai rakastettu, hän on "nimenomaan ihmisille läheisin, ymmärtää kuolevaisia parhaiten sekä mikä on näille parhaaksi, ja kaikki palvelevat häntä vapaaehtoisesti."⁷

Raskauttavin todistusaineisto Eroksen yhtymisestä muusoihin on kuitenkin seuraava tokaisu:

"Eros on niin etevä runoilija,
että hän tekee runoilijoita muistakin."⁸

-> hän on muusa.

Erokselle kasataan läjittäin taitoja. Hän on urhein ja monilahjakkain ja pesee muut jumalat kuusi-nolla missä vain. Mieliköön kuka tahansa kuuluisuutta, ihailua tai työnsä pysyvyyttä, hänellä ei ole muuta mahdollisuutta kuin tehdä yhteistyötä Eroksen kanssa.

Eroksen itsetietoisuudesta ei puhuta Pidoissa mitään, mutta hänet kuvataan viisauden ja tietämättömyyden välimaastoon. Sokrateen päättelyn mukaan Eros ei voi olla kaunis tai hyvä jos hän vaalii näitä hyveitä, mutta eikö Eroksen ei-kauneuden ja ei-hyvyyden saata poissulkea mahdollinen itsetietämättömyys?

⁷ *Pidot* 189d.

⁸ *Pidot* 196e.

Filosofien juomingeissa ei kuitenkaan tulla johtopäätökseen Erokselta pahana tai huonona, vaan hänet arvioidaan hyvä-paha-hyvä-huono akselien välimuotoon.

Sellainen jonka läpi jokainen ohikulkija katsoo?

Keskipiste, nolla, tasajännite, vaan aina liikkeessä, lennossa, henko

Sokrates ei myöskään pidä Erosta jumalana: "Miten sitten sellainen voisi olla jumala, joka on osaton kauniista ja hyvästä?" Sokrateen mukaan Eros on jopa kuolevaisuudessaan välimuoto.⁹

Mies-nainen, hyväpaha, kaunisruma, nuorivanha, kuolematonkuolevainen. Viisas tietämätön. Neljä päätä.

Älkää pitäkö minua minään. Aina, kun olen, olen ei kukaan.¹⁰

⁹ *Pidot 202a-d.*

¹⁰ *Risto Ahti: Ei kukaan.*

II

Kiinnitys

1. Liikutuksen tulkki

Heinrich Füssli: Omakuva

psykhe - henki, henkäys, ihmistä ja elollisia liikuttava periaate, kaiken elävän toiminnan lähde, rationaalinen ja irrationaalinen -- joskus ajateltu kykeneväksi säilyttämään itsensä ruumiittomassa tilassa, irtauduttuaan kehosta kuoleman hetkellä.¹¹

J. H. Füssli¹² kuvaa herkän hetken kreikkalaisesta mytologiasta. (Ks. kuva sivulla 6.)

Psykhe oli kuolevainen mutta jumala Aphroditeakin kauniimpi ja Aphroditea se ärsytti. Jumala käski Eroksen ampumaan nuolen jotta Psykhe rakastuisi johonkin rumilukseen eikä aiheuttaisi hänelle harmia, ehkä tekemällä lisää kauniita lapsia.

Eros kompasteli tullessaan sisään Psykhen ikkunasta, Psykhe heräsi ja Eros sohaisi nuolella itseään. Heidän välilleen syntyi intohimoinen ja epätoivoinen suhde sillä jumalten ei sopinut seurustella kuolevaisten kanssa.

Eroksen tuli pysyä tuntemattomana mutta Psykhe oli utelias ja katsoi tätä kerran kynttilän valossa. Kynttilästä tippui vahaa keppostelijan päälle ja tämä heräsi ja pinkoi pakoon.

Aphrodite kuuli kaikesta ja kiukuspäissään määräsi Psykhelle tehtäviä joista ei uskonut hänen selviytyvän. Yksi niistä oli tuoda jumalattarelle rasiallinen kauneutta tuonelasta. Paluumatkalla Psykhe, tuo jumaliakin kauniimpi olento, kuitenkin epäili raukka omaa kauneuttaan ja raotti rasiaa vähäsen, ottaakseen hieman lisää.

Rasiassa oli kuitenkin vain loputon uni.

Eros riensi paikalle, otti Psykhen syliinsä (Tässä kohtaa Füsslin *Amor und Psykhe*) ja herätti tämän henkiin.¹³

Mitenkähän se päättyi. Tuliko Psykhestä kuolematon?

¹¹ *Oxford Dictionary*

¹² Myös nimellä *Henry Fuseli* tai *Fuesli*, 1741-1825, syntynyt Zürichissä ja kuollut Englannissa. Alkoi opiskella teologiaa mutta lopetti opinnot ja ryhtyi maalaamaan ja matkustelemaan. 1779 teos *Nightmare* Royal Academyssä, jonne hänet myöhemmin nimitettiin maalaustaidon opettajaksi. Füssli kunnostautui tulkitsemalla tunteita, mitä suloisimpia ja mitä ihmeellisimpiä. (*Taiteen maailmanhistoria 15: Romantiikan maalaustaide.*)

¹³ *Bonnefoy 1991*

Ja mitä Füssli on tehnyt! hän otti tuon keljuilevan soihtuhirmun, kuohuttajan, herttalähetin, sietämättömän keppostelijan

ja maalasi hänet suurimpaan, tuskaisimpaan suruun tummuneeksi, kauneimpaan kipuun.

Kuinka lohduttavaa on nähdä kaikkivoipa olento murtuneena! Füssli tuo inhimillisyyden sinne missä sitä vähiten on ja konkretisoi tragiikan ja kauneuden välisen riippuvuussuhteen. Kivuliasta! mutta rauhoittavaa. Täällä on muusuuutta.

Jotta tämän voi nähdä, on uskottava tarina ja hahmot ehdoitta. Ne on otettava todesta. Kyynikkö täytyy unohtaa.

Eros on yksi symboli sille mistä hänen hahmonsa puhuu. Tyyppi, rakennelma, mutta sangen osuva. Hän edustaa ensimmäistä liikkujaa, lähtökohtaa, joka ei itse tarvitse ulkopuolista liikuttajaa.

Kuvassa tiivistyy aiheen (Eros) leikkisyys, keppostelu, kauneuden rakkaus ja erotiikka, sekä näiden toinen puoli, pelkistetty, todellinen, liikkumaton: kuolema. Kauneus, rakkaus ja kuolema! Kuka väittäisi ettei muusuus liikkuisi juuri tällä maalla?

Füssli täydentää tuon kauneuden viemällä siltä kaiken pois, syyn hohtaa, olla itsensä. Hänen kätensä ottaa pyhäältä onnen paljastaakseen sen kauneuden. Taiteilijan tehtävä voi olla myös tuhoaminen, kaaos, jotta oleellinen tulee näkyväksi.

III

2. Kirjavyuus muusuuden ilmentäjänä

František Kupka: Kosmické Jaro (Kosminen kevät)
1910-11
(Narodni Galerié, Praha)

Kirjavuudella tarkoitan tässä yhteydessä luovan työn monipuolisuutta.
Otan esimerkiksi tšekkoslovakialaisen František Kupkan.

Kupka - ihminen, mies, 1871-1958
Kosmické Jaro 1910-11, Kosmické Jaro II 1909-1920.

Muusisuuden kylläisyyspitoisuutta mitataan

kirjavuusyksiköllä jonka nimeän *Panulan Spektripromilleksi*. Kupka tekee sen mikä on monen taiteilijan salainen unelma: Käy läpi omakohtaisesti ilmaisurepertuaarin naturalismista fauvismiin, orgaaniseen abstraktioon, päättyen staattiseen, umpimieliseen ja

hankalasti lähestyttävään tasogeometriaan. Hän kuvitti, kirjoitti, lisäsi töihin kerroksia näyttelyiden väleillä¹⁴ pitäen niin tuotantonsa jatkuvasti tuoreena. *Panulan Spektripromilleja* on Kupkalla paljon.

Oriveden Opistolla tapahtui paljon mutta siellä löysin myös Kupkan.

2013 keväästä tein ensimmäisen matkani Prahaan sillä halusin nähdä maalaukset *Kosmické Jaro* ja *Kosmické Jaro II*.

Seuraava osio jäsentelee pääasiassa Frantisek Kupkan maalauksia *Kosmické Jaro I* ja *II*. Sen tarkoitus on tuoda esille yksi voimakas muususperäinen ilmiö.

Voimakas muusus vyöryy muiden päälle. Muusoittunut taideteos laukaisee liikuttajan katsojassa, kiinnittää ikiliikkujan museon seinään. Tuottaa kiihtymystä, tekstiä, ehkä jopa ajatuksia.

Kupkalla oli voimakas muusa, joko yksi kameleontti tai useita sekalaisia. Läpisuihku on suora, terävä, pato ilman ruostetta.

Monilahjakkaan taitelijan energia ei niinkään kohdentunut ideoiden (tai symbolisen sanoman) esiintuontiin kuin itse prosessiin.

Seuraavaksi erittelen tätä prosessia.

¹⁴ Fauchereau 1989
František Kupka, Porin taidemuseo 2001
Kupkakirjamikäseoli työhuoneella

2013 alkukevät, valkoinen muistikirja

KUPKA!

Oli yllätys kuinka tyystin erilaisia ovat *Kosmicke Jaro I* ja *II*. *I* on tehty 1913-14 ja *II* 1911-20. Ensimmäinen on siis aloitettu toisen jälkeen ja valmistunut ennen sitä. *I*:ssä on huomattavan paljon enemmän luonnosomaisuutta, monissa paikoin pelkkä tärpättikerros. Vasen yläkulma jäi yhä arvoitukseksi, kuin hän itsekään ei olisi tiennyt mitä sille tehdä; aluetta oli käsitelty paksummalla kerroksella vain kerran, eikä kovinkaan määrätietoisesti, selkeästi. Sininen, ultramariini istuva hahmo on pohjaväriä joka oli ulottunut maalauksen alkuvaiheessa koko alaosan poikki oikealle kaarelle. Punainen struktuuri on uudenpaa lisää, samoiten kuin punainen, aggressiivisempänä tosin, maalauksessa *II*.

Ultramariini hahmo ei siis ole kaivettu esiin kuvasta vaan rajattu ympäröivästä aineesta. Sattuman tuote. *II*:ssa jätetty tyystin pois joten viittaa jäännökseen jolle ei ole keksitty tarkoitusta, muuta ratkaisua. Tunnistan tämän.

Seikka että maalaus *II* on aiemmin aloitettu selittää komposition ryhdittömyyden verrattuna ensimmäiseen, ja että *II* on valmistunut kuusi vuotta *I*:n jälkeen selittää sen teknisen tasapainoisuuden, ilmavuuden.

(*I* muistuttaa, ei, se on kompositioltaan identtinen *Amorpha*-luonnosten kanssa.)

(Myöskin lopullisen *Fuugan*.)

II:sta kuitenkin huomaa että se on samoihin aikoihin aloitettu kuin *I* vaikka lopulliset maalaukset ovatkin tyystin erilaisia. *II*:ssa auringosta avautuva alue (jonka tulkitsee herkemmin taivaaksi kuin *I*:ssä, jossa on pikemminkin kasvihuonekupufiilis) on useampaan kertaan maalattu vaaleammaksi, auki, ja lopputulos on hyvin vaalea. Se ja valoverhon lämpimän violetti varjoalue saa aikaan fiiliksen alkukeväestä *I*:n loppukevään sijaan, mikä on erikoisessa ristiriidassa (*I*:seen verrattuna) väkivaltaisen hehkuvaan ja levähtävään kuumuuden voimasta [kielioppi]. Koko *II*-maalauksen pohjalla oli alussa ollut aivan yhtä intensiiviset värit: vihreä, sininen (ja ehkä violetti myös) kuin *I*:ssä.

I:n vasemmanpuoleinen kaariaihe, pilariaihe, oli paljon konkreettisempi *II*:ssa, se myöskin kohotessa hajosi päättäväisemmin - ero oli tummuuden, erityisesti punaisen voimakkuus mikä teki tuntuvan aggressiivisuuden muuten nestemäisempään kokonaisuuteen. En saanut vielä kukaan selville mitä Kupka oli sillä tarkoittanut, vaikka oranssin valtaama vihreä roikkuva aihe on siis todella siihen kytköksissä yläosasta. Tumma, synkkä vihreä verhon alla, sekä syvä punainen päällä. [Se on maata! Maasta kasvava vihreä joka kärventyy. Olenpa kertakaikkisen tyhmä! (myöh. huom. 11.02.2015)]

František Kupka: Kosmické Jaro II (Kosminen kevät II) 1911-20
Narodni Galerie, Praha

Mielenkiintoinen, ennen huomaamattomani asia oli myös *Creation*-teoksen tiivis yhteys noihin molempiin maalauksiin. Se oli merkitty vuosille 1911-20, kuten *Kosmicke Jaro II*, saman kokoinen, samalla seinällä. Myös tässä maalauksessa oli nähtävissä vaaleiden alueiden useat kerrokset - Kupka on sitäkin keventänyt runsaasti vuosien varrella. Myöskin aihe kolahti sillä ymmärsin jatkumon: Luominen jota seuraa kosminen kevät. Täräyttävää! Miksei kukaan hehkuta tätä sarjaa?

Kosmisen kevään ensimmäisessä versiossa oli nimen perään lisätty suluissa *Color and depth* mikä on osuvaa jos miettii viher-oranssin aiheen eroavaisuuksia, tilallisia sellaisia, *I:n* ja *II:n* välillä.

Tsekkimaalarien katalogissa, jota myytiin gallerian kaupassa (valitettavasti vain tsekiksi), Kupkan *Kosmické Jaro I* oli, ironisesti, laitettu makaamaan vasemmalla kyljellään! Siis väärinpäin!

Käsittämätöntä!!

Ja toisessa kirjassa Helsinki oli kirjoitettu *Helsinky* ja Lappeenranta *Wilmannstrand*. Mikä niitä vaivaa.

--

Jäljensin maalauksen *Kosmické Jaro I* ja tein luonnoksen teoksesta *Tale of Pistils and Stamens*.

Sattuman oikusta kaupungissa oli suuri Kupka-tapahtuma ja näin hänen koko tuontantonsa kerralla.

Vierailin Prahassa uudelleen Eibausta käsin. Uusia huomioita tuli seuraavia:

--

2013 loppukesä, sininen muistikirja

Voisiko *Kosmické Jaro II*:n auringonrata olla kevätpäiväntasaus?

Onko oranssi sula vihreässä samasta heitosta kuin auringosta kirpoavat säteet?

Mistä *Creationin* alullelaittosalamat tulevat?

Mikseivät lentokoneet käy lentelemässä poikasineen?¹⁵

Creation - vasta nyt ehkä ymmärrän sen suuren merkityksen kolmen maalauksen sarjassa. Kompositio on täysin sama *KJI*:n kanssa *C*:n vasen silta on jatkumo *KJI*:ssä, samoin *C*:n vasemman yläreunan herättävä "sähköisku" enää vain hattarana *KJI*:ssä, tähtipölyä, kenties, sillä *II*:ssa on sen tilalle ilmestynyt tähti, aurinko. Voima antaa alun materiaalille, josta *I*:ssä yhdessä alkuvoiman kanssa sikiää elämää, oranssia ja vihreää, ja *II*:ssa alkaa jo sykli umpeutua, tulee tuho, elämän levähdys, herpaannus, kuolema. Kovera horisonttikin tippuu *C*:stä *I*:ssa alas, ja *II*:ssa on se holahtanut kokonaan, horisontista ei ole mitään, ei maata. Ylitulkintaa? Alan olla sokea.

Nautinnon takaista, kohdetta, ei koskaan voi saavuttaa. Rakastaminen on rankkaa ja julmaa. Voisinkohan päästä lähelle jos oppisin jäljittelemään häntä täysin?

Minusta on myös ihanaa kuinka Kupka on laittanut maalauksensa kehysten sijaan tuollaisiin laatikoihin.

The Tale of Pistils and Stamens onkin kuvaus orgioista. Olen aieminkin nähnyt ihmisrykelmän sen keskellä, nyt olen varma siitä. *Planes of Colors* - löysin sen uudelleen, nyt vain täräyttävämmiin.

¹⁵ Pablo Neruda: *Kysymysten kirja*.

--

Marraskuussa 2014 Kupkasta ei kirvonnut enää mitään. *Narodni Galerién* vartija tuli sanomaan että katson töitä liian läheltä.

Yhteenveto, Kupkan suhde muusuteen

Ja kuinka muusuus näkyy! Kuinka se näkyy KUPKASSA:

Kupka oli taiteilijana OMNIPOTENT, hän pystyi mihin vain, ja perustelu oheessa:

Kaiken lisäksi hänellä oli toimiva avioliitto ja konstailematon terveys.

Valitettavasti jää usein aikalaistensa varjoon.

Kupkan akrobaattinen notkeus, kameleonttimaisuus on vahvasti näkemyksellinen, ei jää apinoijaksi.

Ja ennen kaikkea, Kupka oli ihminen! näytti mihin voi kyetä, taiteilija, tekijä.

Muusuus Kupkassa on monitahokas arpanoppa, Rubikin kuutio, kirjavuus, katsojan muusointi --- :

--- Kupkan *Kosmisen kevään* piilo, mikro- ja makrokosmoksen todennus, kulman takana tapahtuva sulattava säteiden alkuperä, stimuloiva voima, oikean puolen jääkiteiden kiinteytys ja laskeutuvan kevään hengen kukkea, revittelevä hehku, ja hahmo?, tietoisuus, observoija, se sininen, jokin subjektiivinen tarkkailija levossa, vihjeenä, huomaajana tälle hillitylle tapahtumalle jonka sisällä kiehuu, jossa potentiaali herää, kesän potentiaali, mahdollisuus, kasvu ja vireys, heräävä elo; kuin intialainen kiehuva chilipyree lumipallon sisällä, tunkien hiljalleen ulos, levittäytyen, laajeten, pistäen ympärilläolevan talven liikkumattomuuden rentoutumaan, laskemaan jännitteensä; kuin kramppeavan lihaksen ytimessä oleva pehmeä pieni massa, myötäilevä hyytelö, rasva, ravinnerikas pankki kovaksi paistetun lihan sisällä; jäinen munanvalkuainen hautoo keskellä lämmintä, valuvaa oranssia; ja tuo ylhäältä roikkuva kotilo, hautumisesta ymyrkäisenä, kehittyy, kiteytyy ja irtautuu - synnyttää sisältään hengen, liikkuvan olennon joka juoksee valonlähteen paisteeseen, ottamaan vastaan kaiken sen itsessään, kotilosta muotoutuva nauttija

Kosminen Kevät I on kuva alullepanosta, ensimmäisestä hetkestä jolloin tuleva on hahmotettavissa, vihje paahteesta, solinasta,

vihreän kohoamispyrkimyksestä, levittäytymisestä, tulevasta kaikenkattamisesta

Kosminen Kevät II, kuultava, paljastavampi, kesän potentiaalin dynaamisemmin tuova tulkinta, oranssin siemenen silmille purkautuva eksploosio, seuraava askel, jään este haihtunut ideaksi, haamukuvaksi, kylmän höyryksi, ja paljastettu aurinko, se jo näkyy, aurinko on raivannut tietään ja täältä lumipeitteen alta näkee jo; vain loppukevään hankien rapea, kuultava kuori on enää sen ja katsojan välissä, katsoja täällä sulaneessa tilassa, tyhjässä ja pienen tökkäisyn päässä suoraa kontaktiin valonantajan kanssa; verhot miltei jo väistyneet, kesä silitysharsoa vaille alaston

II sysää oikealle, siinä missä ensimmäisessä suotavat ensisäteet vetävät kaiken orgaanisen itseensäpäin, lumoavana, pihistelevänä, on seuraavassa kuvassa tuo ujo lämmön lempi rävähtänyt auki, se tunkee, on asettanut itsensä esiin ja suihku on nyt varma ja voimakas - enää ei heräävä hamuile luokse vaan on säikäytetty, tuupattu täyteen, se sulaa ja hervottomana valahtaa, ilman kontrollia, ehtimättä katsoa alleen, tuo kotilosta kuoriutunut ei koskaan ehtinyt tajuta tapahtuman luonnetta, ei, se valahtaa sekunneissa kuin sulava tina, holahtaen ja käpristyen samassa kasaan pääsemättä asettamaan jaloilleen painoa, kirmaamaan päättömänä nautiskellen, ainoastaan hetken se ehtii nauttimaan potentiaalisimmasta hahmostaan ennen läsähtämistä jälleen epätilaan

Ja *II*, siinä kasautunut jäkälän ja sienien muhevuus on karahtanut karrelle, suikaleessa näyttäytyy se mitä vielä hetki sitten oli jäljellä, mureva, lohkareinen kallio, kivi, kuiva ja kuuma, jotain aavikosta, kivierämaista - ehkä alamaailman pätsistä - ja nyt ei sitäkään, kuivin ja joustamattominkin on jo lämpö hiertänyt, vai onko suikale pala tulevasta? Ei, sen luultavoittaa menneeseen, oikeanpuoleisen vastaavan riipaisun sisällä lumen kiteet ovat vielä muodossaan, sen ulkopuolella jo kohisevaa massaa, rennoksitullutta, - ja siitä kiven pilarista vuotaa korventuva kotelo kuten edellisessäkin kuvassa, niiden side on säilynyt ja molemmilla sama kurja kohtalo

Teoksessa *II* sienellä lepäävä tapahtuman todentajakin on tiessään, paennut? Tylsistynyt? Höyrystynyt? Survottu ulos? ---

IV

Toinen liikuttaja

Mihail Lermontovin demoni M. Vrubelin tulkitsemana:
The Demon Seated (yksityiskohta)
1890
(Tretjakovin galleria, Moskova)

"Mahtava daimon, Sokrates.

Ja kaikki, mitä voimme sanoa daimoniksi, on jumalten ja ihmisten väliltä."

"Mihin se sitten kykenee?"

"Se toimii tulkkina ja viestinviejänä ihmisten ja jumalten keskinäisessä kanssakäymisessä -- Se täyttää jumalten ja ihmisten välisen tyhjän tilan ja sitoo kaiken eheäksi kokonaisuudeksi. -- Jumalat eivät itse ota yhteyttä ihmisiin, vaan he seurustelevat ja keskustelelevat ihmisten kanssa ainoastaan daimonin välityksellä sekä unessa että valveilla. Sellainen ihminen, joka on tästä kaikesta selvillä, on daimonin uskottu. Tunsipa ihminen miten hyvin tahansa muut asiat, niin kuin esimerkiksi taiteen ja käsityötaidon, hän on vain tavallinen maallikko. Daimoneita on paljon erilaisia ja yksi niistä on Eros."¹⁶

demoni [lat. *dæmōn* henki, paha henki, kr. *δαίμων* jumaluus, henkiolento (genius), suojelus(jumal)olento]

1. a. Muinaiskreikan mytologiassa (= *δαίμων*): Luonteeltaan yliluonnollinen välittäjä jumalten ja ihmisten kesken; alempiarvoinen jumaluus, henki, genius, (mukaan lukien edesmenneiden sielut ja haamut, erityisesti palvottujen sankareiden). Kirjoitusasua *dæmon* käytetty erottamaan merkityksestä 2.

b. Joskus erityisesti avustaja, neuvova tai synnynnäinen henki; genius.

2. Paha henki.¹⁷

¹⁶ *Pidot 202e-203a.*

¹⁷ *Oxford English Dictionary*

Walter Burkert avaa kreikkalaisen *daimon*-sanan sisältöä hieman tarkemmin kirjassaan *Greek Religion* (Harvard University Press 1985, alkuperäisteos *Griechische Religion der archaischen und klassischen Epoche*, 1977):

-- Jokainen jumala voi esiintyä *daimonina*; mutta hänen jokainen tekonsa ei paljasta jumalaa. --

Daimon ei määrittele tiettyä ryhmää ylilmaallisia olentoja, vaan poikkeuksellista toiminnan tapaa. --

-- *daimoninen* [eng. *daimonic*] on enemmän moite kuin ylistys, eikä siksi ehdottomasti merkitse jumalallista; sitä käytetään kun puhuja ei ymmärrä mitä puhuteltu tekee ja miksi."

Mihail Lermontov luonnehtii demoninsa¹⁸ kuten Cicero luonnehti Erosta (ks. s. 7.): se on kaikkivoipa, kiusantekijä ja arvaamaton hävityksentuoja, muttei täysin korruptoitunut - Ero Erokseen on kyllästymisen (pahanteon helppouteen), joka syventää paratiisinkaipuuta ja tekee demonista turhautuneen, yksinäisen ja katkeran.

Ja demoni rakastuu! Hän on viettänyt kaihertavan ikuisuuden yksin ja nähdessään ensi kerran kauneutta karkoituksensa jälkeen hänessä herää toivo: ehkä Taivaan viha on laannutettavissa! Kenties hänellekin, pahahengelle, riittää anteeksiantoa. Tai yhdessä Helvettiin! Tamara, minne vain, sinun kanssasi!

Vaan ei, demonin suudelma lunastaa Tamaralle taivaspaikan mikä Psykheltä jäi.

Ja raivoa - taas yksin, ikuisessa kidutuksessa! Ei toivoa rakkaudesta, ei toivoa lainkaan!

Lermontovin demoni on katkeroitunut Eros. Eros sai Psykhensä¹⁹ mutta lopetuksia on muitakin, ja kauneimmat niistä hukuttavat silmät.

Muusuuden tumma laine.

--

¹⁸ Romantiikan aikakauden mestariteos runoudessa: *Mihail Lermontov'n* (1814-1841) *The Demon* (1829-39). Teos pannassa Venäjällä vuoteen 1860 asti, 28:n kappaleen ensipainos Saksassa 1856.

¹⁹ *Bonnefoy* 1991

Daemonstroin sitä mistä on kyse, räjähtävä voima, holtiton, kuten Eros, kuten intohimo! Voimaa täynnä, väkeä!

Mikä tekee demonista vahvan on alusta asti annettu, piirre - missä demoni rakastaa, siellä hän hallitsee - ottaa ja kääntelee sieluja kuinka mieli, harva jää seisomaan paikkaansa, harvalla on rikkumaton puhtaus kieltää, vastustaa. Kuinka ikävystyttävää! Hän haluaa rakkautta jotta pääsisi paratiisiin. Pyhä atomipommi. Ymmärtääkö kukaan.

Hurjasta tullut! Kukkapenkissä kyyristellen, korkealla jossain, surusilmä, ruusunnappuja sydämessä. Älä anna niiden kuihtua tai demoni lakastuu, kääntyy paholaiseksi. Karkoitettu! Vaikeroiva sielu.

Demonit, hedonismi, paholainen! Synti! Syntinen ruoja, ihminen, luoja. Missä menee jumalallisen nautinnon, vilpittömyyden ja synnin taite?

Jokaista hetkeä tulisi suudella huolellisin huulin vaan kaunopuheiset Leinot hypätköön kaivoon. Tosisana! Tämä on riivattua puhetta!

Demonista riittää vielä, vaan olen kylmettynyt, analyyttinen ja järjessä, en osaa teille näyttää kauneutta joka demonissa vajoaa, ytimeen asti, musta aine, ohiläpäisevä, muuttumaton - se kauneus on ikuisesti karheaa, nastoja täynnä, hiekkapaperia, kaikki värit ja epätoivo yhdessä. Suurin, vilpittömän kiintymys kääntyneenä onnettomuuteen.

Porttimuusa! (ks. IV.) Pitäkää minut maassa. Lermontovin demonia ei ole, vaan hengittää kuin oikea olento. Lo! Lermontov, mestari-inhimillistäjä! Mikä voisikaan olla sydäntänyrjäyttävämpää kuin vilpittömästi inhimillistetty paha! Onko pahaa?

Romantikko minussa ottaa vastaan nuolet ja luodit, ruts ruts, rintalastasta läpi, syliä levittelen ja skarppaan polvia.

V

PORTTIMUUSUUS - Ihminen, Deus ex machina

Ja muitakin muusoja²⁰! Levitän muusani nähtäväksenne.

Tämä ei ole selvitys absoluuttisesta muusuudesta vaan silkka sitä kiertävä esimerkki. Muusuushan on, kuten muistatte, sokea piste. Näyttämällä sen ympäristön saatamme nähdä sanomattoman. Sanoin kuvaamattoman. Kuvin sanotun.

Ja muitakin muusoja! Ne ovat piilossa. Ne ovat ihmisiä joiden kunnioitusta janoat, kukavain, kenestä mielessäsi kimmotat ideoita ja jalostat ne.

Ne joille ajattelet.

Sssssuurin on se joka ei tule näkyväksi, ei vaikka kääntelisit ja kuluttaisit aikaa, aikaa rahaa mitävain energiaa ja voimia, ei se tule eikä näy, musta tähti! Kolo! Anish Kapoorin ovaali läntti Kanazawan museossa.

Henry Füssli oli aito. Puhdas sydän. Vilpitön, itsetön, ujo. Lermontov, Kupka ehkä, ja meissäkin.

Kuva kertoo kuten silmä.

Sillä vaikka muusuus saattaa olla voimakkaimmillaan arkitodellisuuden ulkopuolisissa symboleissa - perso-nifikaatioissa, tai kuolleissa - niiden täyteyttä voi olla vaikea nähdä ilman porttimuusaa.

Portti on siellä missä itse päivittäin askellat, kaurapuuron ja lanttulaatikon välissä, illan likaisissa kengännauhoissa, kuraläikissä, illanvietteen muovikääreessä, leipäjonon jauheliassa tai kukkakaupan alennuksissa, kelan kirjeessä, pinttyneessä ikilevyssä, sukassa, leivänpaahtimen ylösalaisin ravistellussa murukasassa, muruseni, muovikääreissä taas, hedelmien tarroissa, siinä mitä näet, väsynein silmin, samoin ehkä - porttimuusa on kosketeltavissa, ajateltavissa tarkistaessasi sähköpostia tai puhelimen vastaamattomia.

²⁰ Käytän *muusa*-sanana määrättömyydestä Maija Westerlundin käännökseen mukaista muotoa *muusoja*. (Ks. Henrikson 1963.)

Porttimuusa saattaa olla ikuisessa eläviin ruumiittomiin verrattuna vaatimaton mutta älä anna sen hämätä - Sillä Porttimuusa on suppilon alkupää, se levittää kenttää, taivuttaa nähtäväksesi korkeammat, syvennät, moni-moni-ulo-ulotteiset muusat ja muusuuden, alkuliman josta ne sikiävät ja nousevat, ravitsevat,

kasvavat, muuntuvat, aaltoileva harja

Vailla porttimuusaa saattavat nuo korkeammat, puhtaammat muusuuden manifestaatiot kellastua, alkaa harottamaan päistään ja tomuttua, sillä ulkomaailmallinen metamuusuus jää ilman kiinnitystä fyysiseen todellisuuteen.

Sinne missä syöt.

Kontakti, yhteys, jää häilymään ideamaailmaan, vailla uloketta otteeseen.

-

Kaikista hienovaraisinta, huolellisinta ja tarkkaavaisinta vaalintaa vaatii muusuuden muodoista Porttimuusuus sillä Porttimuusa on ihminen, konstikkain jumala.

Ota koko elämäsi arsenaali joka kokemukseen, viisauteen ja myötätuntoon kasvattaa rihmastoa, haali jokainen hippu ja riekale huolellisesti, pakkaa yhteen ajatuksella ja tarkista tilkkeet, tarkista ettei yhtäkään purista, ole jätetty huomiotta, että jokainen on ruokittu ja nukutettu, pesty, silitetty ja juotettu, käytä hienoimmat öljysi ja levitä lopuksi ohut kerros.

Muodostettuasi tämän henkilökohtaisen herkkyyksikollasi, suurimman työkalun, TIG:llä hitsatun kilpapyörän, Deus ex machinan, laita se selkääsi ja kytke portit ohjeen mukaan. Liittimet löydät selkärangan ja kallon saumasta. Tarkista akun lataus. Käynnistä pyörä.

Jos teit jokaisen työvaiheen sen vaatimalla huolella ja käytettävissä olleet raaka-aineet ovat laadukkaita ja tuoreita, voit nyt nähdä Ihmisen.

Verevän lihan kautta muusuutta siivilöivä yksilö saattaa nyt olla tunnistettavissa.

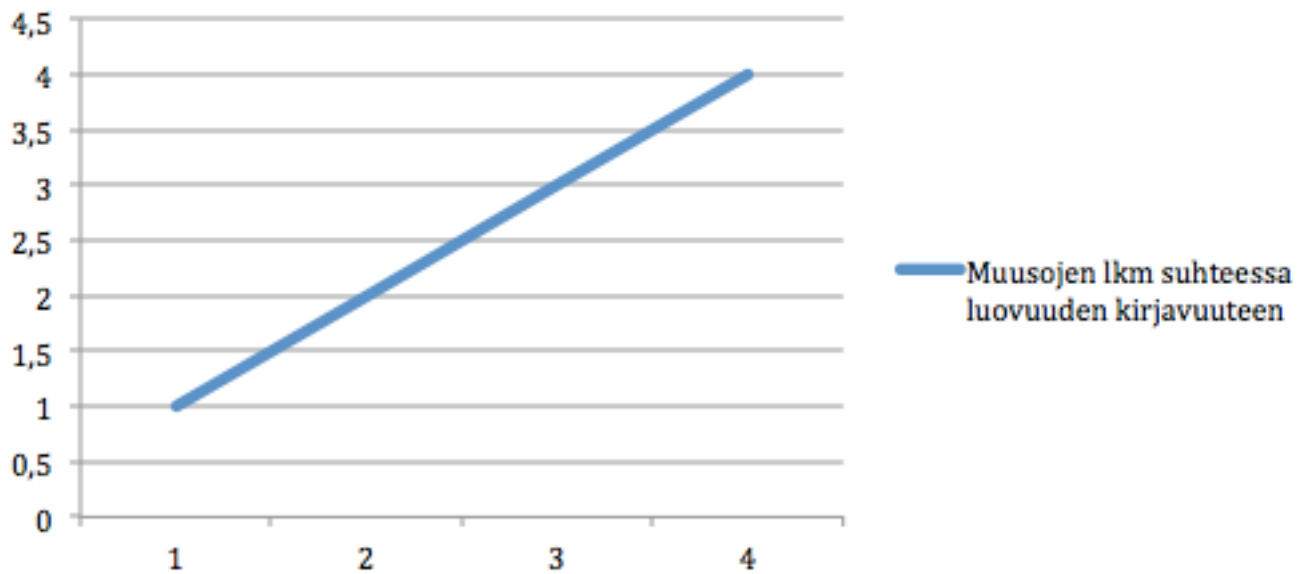
Muista pyyteettömyys ja kärsivällisyys.

Jumalista arvaamattomin.

--

Huomio! Obs! Achtung!

Kuten muidenkin muisuuden muotojen, myös Porttimuusojen yty voimistuu verkostoituessa.

Huomioi kuitenkin yksilöiden sähkövaraukset jännitteiden, oikosulkujen varalta.

Tarkka liemi.

--

Porttimuusoissa traagista on sama mikä tekee heidät väkeviksi:
Kuolevaisuus - se pitää heidät aina omistamisesta kädenmitan päässä.

Sama ei päde kuolleisiin tai ideamaailmassa esiintyviin
personifikaatioihin jotka ovat miltei kenen tahansa otettavissa,
omistettavissa, omaksuttavissa.

Porttimuusa on villihärkä, -hevonon ja käärme, serafimutaatio joka
olikin nelisiipinen kotka, se on hilleri, kärppä ja skorpioni, on
hikinen, ulostava ja öisin tajuton, hampaat välkkyen ilakoiva, hyvää
tarkoittava, ihmettelevä polo, matkallaan varpaita ohimennen tallova
maailman paras suuteliija, pelkkä ihminen, pelkkä ja Ihminen -
naisesta, miehestä, identiteetistä, persoonasta rodusta politiikasta
päästöto-distuksesta-rooleista-odotuksista-pelosta-takertumisesta-
kansallisuudesta-agendoista ja seksuaalisesta suuntautumisesta täysin
irrottautunut, kerralla isketty irti (viidakkoveitsellä), pelkkä ja
Ihminen, nimetön, vailla automaatiota, atomikellon jokaisella luvulla
uudelleen syntyvä tuore - vain kaltaisensa nähtävissä, paradoksi,
muna-vai-kanan, vastakkaisten peilien suo

ja jotain jotain jotain

Muusuus, arki ja terveys

Ja kaikki nämä, Eros, Kupka, Hermes, Lemminkäinen, Füsslin Eros, olin heidän ajatuksensa. Eros on veljeni, Kupka opettajani, nimeni on Lemminkäinen, Hermes.

Mistä sinä tulit, muusa?

Jokaisella tiedostavalla olennolla on muusa sillä muusa on se joksi itse haluamme muuttua.

Muusa auttaa näkemään mitä olemme tekemässä mutta unohtamaan osaamisen, tekniikat, taulukot ja oppaat. Muusuuden teot ovat vahinkoja.

Oletko sinäkin muusantutkija?

Kuvataiteilija?

Kirjailija?

Muusikko?

Ohjaaja?

Työtönnn----

Eikä muusa saa tietää olevansa muusa, se on salaisuus

sillä näytettyään muusalle peilin se hätkähtää,
muuus ei ole kenenkään identiteetti.

Itsetietoisuus kadottaa muusuuden, täräyttää irti

Se joka oli muusa yrittää toteuttaa muusamaisuuttaan ja kuolee.

Muusallisen tulee siis oppia kävelemään lintuja täynnä.

Muusuuden virta kuluttaa. Itse unohtuu, ruumis unohtuu. Jos syöt vieraan maailman ruokaa, se kiinnittää sinut sinne. Tämänmaan. Kumpi? Lennä kyllin korkealle niin Zeus, Ukko iskee alas tai siivet sulavat.

Muusoittuminen on väkevä tapahtuma josta voi seurata myrkytys. Muusuuspohjaisia sairauksia ovat mm. delirium²¹ ja mania²².

--

Aistit, herkkyyks, herkistyminen

Vaikeat muodot: Objektit katoavat, lukittuminen sym-bolimaailmaan: Omena ei ole ilman puuta, siementä, paratiisia, linolihappoa, kaliumia ja muodon täyteyttä, omena lakkaa olemasta omena, objekti katoaa ja jäljelle jää vain ideahaamu, ravitsematon.

Merkitys kasvaa, täyttää tilan - Veteen kastettu musteen kärki, ja vaikka Saimaan kokoinen, Laatokan, vana jatkaa vain, pohjattomasta lähtien, ehtyminen ei tapahdu ideamaailmassa kuin vasta kriittisessä: laitojen levittäytyessä ympäri sisään - Siellä on jumaluus ja joko nyrjähdys, pakokauhu, tai, harvemmin, loputon täyteys, tyyntä.

Rohkeuden mitta.

--

²¹ **delirium** - hulluus, häiriintyneisyys, johdos lat. sanasta *dēlīrāre*, olla häiriintynyt: ks. *delire* v.

1. Aivotointojen häiriöstä aiheutuva psyykkisten toimintojen sekava tila, luonteenomaista epäjohdonmukainen puhe, hallusinaatiot, levottomuus ja vimmainen tai maaninen kiihtymys.

2. kuv. Hallitsematon kiihtymys tai tunne, kuten hurmioituneella tai houreisella ihmisellä; vimmainen hurmio; villin järjenvastainen ajattelu tai puhe.

²² **mania** - lat. *mania*, kreik. *μᾰνία*, sukua sanalle *μᾰνίασθαι* olla hullu -- edustettuna monissa sanoissa viitaten psyykkisiin tiloihin, tunteisiin, jne.

1. Psyykkinen sekavuus jolle luonteenomaista suuri kiihtymys, yliampuvat harhat ja hallusinaatiot, ja akuutissa tilassaan suuri väkivaltaisuus. Nykyään yleisempi termi yli-innokkaan ja levottoman toiminnan tilalle ja tavallisesti nimetty vakavuutensa mukaan. Vrt. hypermania, hypomania. (*Oxford English Dictionary*)

--

Kun maailma avautuu ja olemme ympäröineet itsesemme tähän symbolien verkkoon, alkaa myytti muuttua todeksi, elämä saa jännitteen.

Kauneus ja suuruus voi olla rudentavaa, sitä tulee liikaa! Joka hetki on hyppäyksen päässä ekstaasista.

Kirjavuus saattaa hajota jo tarpeettoman pieniksi palasiksi.

Pavel Filonov: Formula of Spring.

Kokonaisuus katoaa taas.

--

Muusuus ei ole maallista, vaan jumalallista.

Antakaa kun selitän.

Jumaluus on liikuttaja, kaikki ne asiat jotka jäävät jäljelle kun materia suljetaan.

Jos uskoo materian olevan ainoa taso, silloin jumaluus on materian tietty tila tai järjestys.

Korostettakoon vielä että käytän termiä jumaluus organisaatioiden ja uskontojen ulkopuolelta.

(Muita mahdollisia termejä voisivat olla henki [henkilö, hengittää], voima, manteliumakkeiden aktivoituminen, herkistyminen.)

(Mielenkiintoisesti muuus toimii sekä yllämainittujen välittäjänä että alullepanijana. Luojasuodatin.)

Ollessamme ihmisinä riippuvaisia materiasta, saattaa materiaalisen ulkopuolelle (tai sen tiettyyn, hienovaraiseen järjestykseen) hakeutuvaan taipuvainen vieraantua välttämättömistä ylläpitotoimenpiteistä.

Eritoten levon ja ravinnon puute saattaa aiheuttaa vaaratilanteita.

--

Ja muusuus saattaa olla myös sitä että näyttäessäsi sen muutat muotoasi, joku sanoo: "Tiedän sinut vuosien takaa", ja vastaat: "Olen täällä ensikertaa."

Muusa tuo esiin sen minkä muusallinen on unohtanut, syvin persoona, kenties nuoruuteen unohdettu.

Ja muusa on aina eri näköinen, vastaa täsmälleen sitä mitä meidän tulee juuri nyt tietää.

Täysin tuttua, täysin unohdettua.

Muusuus ilmenee ihmisessä kuten veden muoto ilmenee tarvittaessa, tai ilman

Mustelman, kuuman sattumuksen aikana hellivä jää
Väsytyksen jälkeen juomana
Ja hengitettävänä, kaasuna jäätyessään luo
siintävän hangen yksilöllisiä, kosketuksessa hajoavia hiukkasia.

Ja joskus muusojia ei välttämättä edes kohtaa
kuin Sinä jolle ajattelee.

Ja mitä muusa antaa, se antaa energiaa, tekee maailman todellisemmaksi!

"Energian määrä on suorassa suhteessa maailman todentuntuun."²³ (Vai toisinpäin?)

Muusa, vaikka onkin jumalallisesta maallisen sijaan, tuo silti maailman todemmaksi, herättää eloon, lataa neuroniyhteyksillä, ymmärtää kuolevaisia parhaiten.

Ja sillä ääripäällä, kapealla!

--

-

-

²³ Risto Ahti kesäkuussa 2012.

VÄLIAIKA (tarkennuksia)

Kysyjä: "Mitä tarkoitat muusuudella, noin arkielämässä?"

Muusuudellinen: "Muusus on ainetta, ei objekteja - Se näkyy usein väreissä, jotkin sävyt tulevat esiin, Näet ne, näkö on ensin - sitten seuraa muoto, kaari ja pinnat, mutta ensimmäinen havahtuva on viiva. Muusus näyttäytyy silhouetteina ensiasteessa, kehittyy tasoiksi, pinnoiksi, ja viimein saa muodon. Kylläisyys on käänteisesti verrannollinen muusuuden vastaanottamisen kynnyksen korkeuteen - mitä pienempi on muusuudelle alistautumisen herkkyyskynnys, sen täydempi on muusuuden suhde havaittuun maailmaan. Täysmuusus tekee kuitenkin stagnantiksi, seisovaksi, eikä luo enää liikettä, tai luo harhauttavaa, äkkinäistä sellaista. Paras jännite on maailman maallisuuden ja muusuuden nyrjähdellessä puolimaalla, kun kumpikaan ei saa hetkellistä jalansijaa enempää vaan joutuvat tanssimaan toisiaan kierrellen.

VI EPILOGI:

Prosessista, läikyntää: Vapaapulsatiivista muusaplasmaa

muusata [eng. *muse*, v.] tuhлата aikaa, leikitellä, -- toljottaa, vetelehtiä, norkoilla²⁴

Luova tauko. Luoviva tauko. Mihin jäinkään? Lähdenkö siihen uudelleen?

Luovuus, mitä sitten? Muusat! Värit! Soiva kangas!

Eikä tunnu lähtevän se miksi taidetta alunperin luulin, mitä syvemmälle kiillautuu sitä vähemmän, sitä laajemmalle, rajat kulkevat.

Jalat kantavat, askel nousee.

Ei lähde.

Ei tulisi jäädä tuleenkaan makaamaan. Muusoihin, muusiin. Lämpimässä muusissa makaaminen, hetken siinto, raukea hernesäkki.

-

Ya, ya, ya! Mihin menee? Umpi! Kujalla vain keskeneräisiä haamuja. Aistit käyty, pilkottu ja pistetty pusseihin, nollapiste, monta fahrenheitia? Minne sieltä? Hyvä on, aistit pois pelistä. Mitä jää? Äly? Pilkontaa! Äly sen aistin pilkkoi, kulunut työkalu. Tunne? Ei sille voi antaa autonomiaa!

Vai voiko?

Huudanko perkelettä ja menen aistitunteeseen?

Kailotanko kadulla ettemme osaa rakastaa ja syöksyn tunneälyyn?

Avaanko teille demonin kauneutta, käherryn upottavaan estetiikkaan? (aistitunne)

Irti kolminaisuudesta! Olemmehan vapaita, eikö? Kolmijako ja sen säröttämät fraktaalit laittavat kävelemään kaavassa, kadulla systemaattista loikintaa.

Irti ruudukosta!

-

²⁴ *Oxford English Dictionary*

Kolmikato!

Moni unohtaa inhimillisyyden. Muut eivät ole jumalia. Salli keskeneräisyys, vain autistit ja skitsofreenikot saattavat säilyttää staattisen logiikan. Me muut! Kova on yritys käytöksen, maun, jopa olemisen johdonmukaisuuteen - voi, logiikalla sävellämme tunteet!

Logiikalla tunteet!

Rationalismi toimii rationalismin maassa, toisaalla se menettää kielen, toimintansa, ruumiinsa.

Ja maita on, sormille, varpaille.

Jokatapauksessa, kreikan *daimon* on tosiaan sukua sanalle *demoni*, ja on aikanaan tarkoittanut ihmisen henkilökohtaista henkiolentoa, kaksoisolentoa, "peiliolentoa".

Samaa peili- tai kaksoisolentoa on suomalaisessa mytologiassa kutsuttu nimellä *luonto*. Jokaisen henk. koht. oma "haamu" ja sairauden nähtiin saapuvan *luonnon* ollessa itsestä poissa. Shamaanit hoitivat potilaita käymällä hakemassa tämän varjo-olennon Tuonelasta, lankesivat loveen. *Nouse luontoni lovesta, ha'on alta haltijani*. Luonto oli ihmiselle elintärkeä. (Huomaa haltijan valtasuhde.)

Kristityt keksivät oman hyvis-olentonsa enkelin daemonin tilalle toimittamaan suunnilleen samaa asiaa.

(Mistä luit tän? Eti lähde.)

Raporttia: Olen flunssassa mutta muusa hengittää, ei valittamista, eilen oli lepopäivä. Muusa on elossa eikä ole valittamista.

MUUSAKSITULENNAN TEORIA

Muus uudelle täytyy altiltua jotta sen kohdanneeseen tasoittuu allas muiden muusallisten juoda. Allas on kuoppa muttei kantajastaan pois, se laskeutuu koko pinnalle, tasoittaa kulmat joihin vilpitön voisi itsensä kolhia

ja koska suurinta tyydytystä tuo nivelpaikka, missä muusuu vaihtuu, täyttyy ja antaa ulos, tulee nähdä paikka jossa se toteutuu, tulla sokeaksi sinne astuessa.

Kärsivällisyys, herkistyminen ja kärsimyksen minimointi ovat kolme ensimmäistä. Raikkaus.

Jollei ole yhteydessä tragiikkaan kuin empatian kautta, venttiilit vapautuvat

alkulakonia antaa pohjan tasaiseen observointiin, havaintoon.

Viileän hämärässä aistimaailma laimenee ja ajatus keskittyy.

Älä tunne mustasukkaisuutta jonkun kääntäessä muusuutesi menestykseksi.

Muusuu ei ole identiteetti, ei ole sinuuden kanssa yhteydessä vaan virtaa persoonattomana.

Muistettavan arvoista on, ettei muusan tarvitse aina olla kaunis.

(Runoja ja paradokseja muusuuden anatomiasta)

Ja silloinkin kun muusat menevät omilleen, heidän sisäinen hengityksensä jää, useaksi päivää. Temperamentista riippuen jopa kuukausiksi (, ei kuitenkaan räjähtävänä katalyyttinä vaan sitkona, tyynenä liikuttajana).

voima! Pidä lihaksesi kunnossa niin jaksat muusatta. Muusa ei ole leikkikalua eikä päivittäinen ravinne - muusat ymmärtävät tämän ja vetäytyvät luonnostaan havaitessaan energian hajoavan kokonaisuutta palvelemattoman pieniksi kappaleiksi.

Muusuuden fysiikka: Muusuuus on aina sinua fiksumpi.

Kesäkakara potkii ja tempoo kurkun täydeltä, värikynät purtu ja paperi ruttaantui kumittaessa! Muusa veti vaikutusvaltansa jo hetkiä aiemmin, lapsen mieli oli liian varma.

Muusuudella on älynsä ja se tietää milloin subjekti on kykenemätön suodattamaan sanomaa puhtaasti. Kun muusuuus kohtaa eteisessä Vaateliaisuuden ja Itsevarmuuden, se tietää ettei itse enää mahdu. Kutsu on peruttu.

Muusantutkija saattaa herkästi tuudittautua harhaan kohteensa hallinnasta mitä laajemmalle sisään silmät kantavat.

Muusuuus on todennettavissa joka kerta eri menetelmällä ja eri koeolosuhteissa.

Ja kun seison siinä pensseli kädessä, mitä tulisi miettiä?

Pellava? Puuvilla? Akryyligesso, aina niin valkoinen. Lääniä riittää. Lumisokea läntti.

Kuka puhkoo ensivalkoisen? Muusa vai sinä?

Sinä, minä, ylijärkevä olento, kuvittelee tietävänsä että näin aloitetaan, hutaisten, ronskisti. Tiedätkö todella mitä teen? Ensihutaisu on aina se, hutaisu, mitä jos se onkin muusalta tullut lähdekoodi? Kryptaat sen auki, sotkun? Järkevä olento kuvittelee tietävänsä ja laseeraa pohjan kiinni. Tila. Muusan avaruus. Hillitty lähtö, staattinen, hiljaa seuraava muusa.

Mitä sitten vaikkemme uskokaan enkeleihin ja demoneihin. Kuvittelemme silti puhkovamme värillä rei'än kankaasta mieleen! Aivolävistys! ja pellavatilkkeet.

-

-

-

-

--

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-
-

-
-

-
-

-

-

-

poiuhibukjt ugcr uyg ikngokk

l<sjehoeirudth wesliuh öwi aroig awiuh aleiuha elrig
ualergjhaöeroguhæ öi ughöwEIUH ALRHGEÖROGISLKFJNS LDKJGN AÖOH ösö
jrtn hösourh sögkh öskfjnvblö sifjng slritjng ldkjfgn ösojh sörjn
öseign ldkfjbn f.k,ndlkgij 9tugnslrkgbn rdpigjnsrtlkbjnsr
pgiögtpsirfjk osötelkh.j wm

-
-
-
-
-

sellaista improa tänään.

jos satamiljoonaamiljardia apinaa laitettaisiin tietsikan ääreen
tuhanneksimiljardiksi vuodeksi niin ehkä ne kirjoittaisivat mun
lopputyön mun puolesta.

sellasta motivoitunutta puhetta.
on elämä ihanaa.

oh aih oh maalaaminen on paskaaa
oh aih oh kirjoittaminen on paskaaaaaa
kaikki taide on paskaaaaaaaaa
eikä ulostamisesta pääse

ulostamisen riippumaton kauneus!
plots! lapsi vai pökäle?
Tarkastus valon alla, paino ja pituus.

muusaton [eng. *museless*] *adj.* *harvinainen.* [kr. *αμουσος*,
kiilloittamaton, epäelegantti, röyhkeä, kuvottava] Ilman oppimista;
sivistymätön. Myös inspiroitumaton.²⁵

-

-

-

-

-

-

-

-

-

²⁵ *Oxford English Dictionary*

-

Eskapismia! Ei kai!

Mikä pointti on olla jatkuvasti läsnä jollei ole seuraa? Mielikuvituksen kautta kaikki ideat sikiävät. Joutilaisuudesta. Mielenvaelluksesta. Ei tämäkään elämä niin ikävä ole. Tämä vaihe. Talvi, no, se tulee aina välillä. Sitä se on.

Alkaa sinistyä. 16:24

Staattisessa limbossa on se hyvä puoli että sinne voi nukahtaa ja puolihuolimattomasti saa tulosta. Luominen on aina vahinko. Limbossa on helpointa saada itsensä hypnoosiin, tiedostamattomaksi. Aivot narikkaan ja rullaamaan.

PAITSI SITTEEN KUN HUOMAA LIMBOILUNSA HAHHAHHAA tuhon tiellä jälleen, kadotettu. Itsetietoisuus! Pääntakainen observoija! Hah! Joku ylinen jatke joka kasvattaa uusia silmiä hännän päihin. Loputon luova ummetus itsetietoisuuden uv-valossa, ällöttävää.

-

-

Kaiken tekemisen tulisi tukea luovaa toimintaa! Mikä orjuutus! Sitäkö se on? Pistä elämäsi palvelemaan luovia tarkoituksia! Tarkoitukset mikrokoopin alle, pienimmän pilkotalaitteen, ja mikä karsiminen! Mikä karsiminen! Mille jää tilaa?

Taiteilija on hirviö joka ottaa käskynsä suodattamattomana, kädet täristen. Aurinkoon tuijottava, mustunut silmä, karrella.

Ah tuskaa!

(vastuunvapautuslauseke)

Saatan käyttää havaintoa ja lähteitä tukemaan henkilökohtaista totuuttani. En ole vastuussa ristiriidoista jotka saattaisivat nousta sellaisesta viiteaineiston materiaalista mitä en ole tutkielmaani valinnut.

Joskus henkilökohtainen totuus menee rauhan edelle, on pakko nostaa ääni päivällispöydässä ja rakastaa omaa tosisanaansa.²⁶

²⁶ *Risto Ahti* 2005

Lähteet

ovat täynnä mettä.

Huomio otsikosta:

Kiitokset Leif Segerströmille joka on kuulemma kuvannut teoksiaan sanaparilla 'vapaapulsatiivista sävelplasmaa'.

Ahti Risto: Ei kukaan, WSOY 2007.

Ahti Risto: Runoapinen 2, Sanasato 2005.

Ahti Risto, Toivonen Markku: Runouden kuntokoulu, Gummerus Oy 1988.

Bonnefoy Yves: Mythologies volume one The University of Chicago Press 1991.

Burkert Walter: Greek Religion, Harvard University Press 1985.

Graves Robert: The Greek Myths complete edition, Penguin books 1955.

Fauchereau Serge: Kupka, Rizzoli International Publications, INC. 1989.

František Kupka, Jan ja Meda Mládekin kokoelma, Porin taidemuseo 2001.

Henrikson Alf: Antiikin tarinoita I, WSOY 1963.

Lermontov Mihail: The Demon.

- Parempi käännös [eng., näköisskannaus (kustantaja tuntematon) Douglas & Foulis'n 1918 painamasta kirjasta]: <https://archive.org/details/demonthe00lermrich>
- Suomeksi kokoelmassa *Runoja ja runoelmia*, Karjalais-suomalaisen SNT:n valtion kustannusliike 1947.

Neruda Pablo: Kysymysten kirja suom. Katja Kallio 1999.

Oxford Dictionary Second Edition, Clarendon Press 1989.

Platon Teokset III, Otava 1979.

Taiteen maailmanhistoria 15: Romantiikan maalaustaide, Ex Libris 1980.

Kuvat

J. H. Füssli: Amor und Psyche ja Omakuva:
www.reprotableaux.com

Frantisek Kupka: Kosmické Jaro:
www.neup.eu

František Kupka: Kosmické Jaro II:
www.flickr.com

Mikhail Vrubel: The Demon Seated:
<http://upload.wikimedia.org>